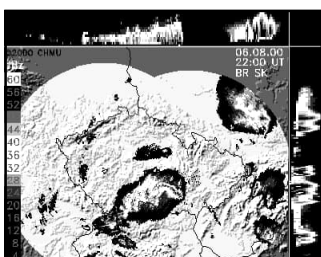




Včera večer se spustil takový liják*, že se osazenstvo přizemních tříd školy (zvláště 2.B, tř. uč. Drahoslava Vaníčková, 441, Telč, 588 56, telefon [redacted] nestačilo ani posadit, jak zuřivě křičel zvonek u dveří a bušily zmoklé myši na okna. V důsledku toho se místnost nebývale naplnila načež se (s příspěvím ukryté basy sponzorského piva) v redakci rozpoutalo sotva kontrolovatelné veselí. Páši, kterého nádvakem ke smrti sestřelila dobře mířená dávka z vylévané nádrže střechy stánku, objevil nový umělecký styl inspirovaný již vypršelým zahraničním představením božského Luise „kap-árt“. Ten se na druhý den dočkal dokonce parafrázování, ústy Mirka: „My jsme měli styl humusárt a propagovalo ho studio Hyzdil-Pizdil.“ ♦ Agnes dluží kuchyni skoro tolik, co Medvěd. ♦ Robert prodával za 150,- CD v hodnotě 250,- ♦ „Nevohybejte mi to takhle... Vono je to pak celý ... zvohybaný...“ napomíná smutně trafikant rodnou útočící na stojan s Mateřídouškami. ♦ Kupujte MF Dnes (nebo třeba Špiěl)! Novinový papír výborně vytáhne vlhkost z vašich bot.

*)podle hydrometeorologů spadlo během noci 82 litrů vody na metr čtvereční (viz radarový snímek)



Besídka divadla Sklep v neděli 13.8. v 15:00 na zámku

Gregoriánské chorály 10.8. v kostele Jména Ježíš

Na mostě pod branou stojí jedinečné občerstvení U Rvačky. Kde jinde udělají skvělé topinky po koruně, pěti? I česneček na ně namáznou, kafičkem zapijete a pívečko zašumí.

CORA
COMPUTER & SYSTEM

trialog
computers

ZPRAVODAJ 15/2000 - Během roku velmi nepravidelný, zato o Prázdninách v Telči každodenní... Jeho stránky jsou číslovány a po vložení do desek u nás zakoupených tvoří skromnou připomínku toho, že se máme. Redakce: Tuřín, Zuzka. Homepage: www.webhouse.cz/telc_folk, e-mail: medved@jitel.cz



Včerejší nockturno zhatil anonymní pořadatel, který řekl Evě Slachové, že není v truhlárně, ale v Konviktu Sv. Andělů. Pořadatel, který se samozvaně ujal vedení záchranné akce, kdy bylo třeba schovat techniku před deštěm, se dokonce rozhodl, že v Konviktu stojí „aparát“ (jaký přístrojek měl na mysli, nám nikdo nechtěl prozradit), pročez si Eva nemusí brát svůj. Jak se později ukázalo, Eva ten svůj potřebovala, čímž se ke zpoždění připočetlo dalších dvacet minut. A Evě se pak podařilo narušit nockturno Kvokálu, který ten večer vystupoval (kupodivu na správném místě, a to právě v Konviktu.

Jak jste si jistě všimli, situace byla velmi nepřehledná. Zlý jazikovově navíc tvrdí, že neumím pravopis, mé články jsou nesrozumitelné a za veřejně držet může bar, který opil nejmenovaného zvukaře.

-tuř-

Tradice zachována

„Koukej, asi se blýská.“ „Ale prostě tě, to jsou blesky od foťáků.“ PRÁSK! Taky mohl mít Medvěd víc rozumu a pochopit, že pozváním Nezmarů v tomto obzvlášť vlhkém ročníku si koleduje o průšvih. Už odpoledne to na snímcích z radaru nevypadalo dobře a to, co se strhlo mezi desátou večerní a půlnocí, překoná asi mnohé telčské rekordy. Je jedna po půlnoci a přisun bouřek od jihu neustává. A přitom to celé začalo tak pěkně.

První kapelou, která rozezněla zámek v podmráčeném nedělním večeru, byl nečekaně Kvokál. Dostal

prostor na dvě písničky a ač oslaben o dva kmenové členy, za něž získal jen jediného náhradníka, využil jej dokonale k upoutání pozornosti diváků.

Po Kvokálu došlo na první položku plakátovaného scénáře a zároveň na historické setkání dvou zvukově velmi podobných kapel, mezi nimiž je však rozdíl jedné generace. Ztrémovaná Poupata se ke svým vzorům ústy kapelníka Vítí Troníčka hned na začátku bez rozpaků přihlásila a trvalo pár písniček, než rozkvetla do obvyklé podoby. A ta je aranžérsky propracovaná a promyšlená, barvou vokálů

velmi příjemná a celkově působící nesmírně pozitivně, byť stále ještě spíš dětsky než dospěle. Respekt k Nezmarům plně chápou, ale přesto se domnívám, že by Poupatům hlavně v průvodním slově slušelo více sebevědomí.

Napětí, zda se podaří Nezmary v nekončném duelu něčím doběhnout, zrušil Pavel Jim Drengubák, když hned z kraje vytáhl výtisk Zpravodaje a zavelel ke zpěvu Ovcáků pokračování na další straně ...

Devítka, Kvokál

KAMELOT

zámek

Jan Zrzavý

stálá expozice

zámek

J.J.Fox

Magison

zítra na kocourech

Žofka Kabelková

Jauvajs, Eva Slachová

nocturna



Sv. Kajetán je tady, odvezte panáků řady!



čtveráků. Tím se zdála věc vyřízena, ale Eda všechny ihned vyvedl z omylu, když nekompromisně donutil Pavla Zajíce oběhnout nádvoří pod záminkou absence na dopoledním Běhu Terryho Foxe. A to nebylo jediné překvapení večera. Nejprve Nezmaři představili na festival nezvykle mnoho nových písniček, zatímco se na mnoha místech hlediště začaly odvíjet dialogy podobné tomu v úvodu. Záhy se dostavil i letošní neodbytný kapalný host většiny koncertů, a když se publikum dílem odělo do pláštěnek, dílem evakuovalo do podloubí, začali se Nezmaři postupně

jednotlivě zvat na pódium coby „přátelé“. Dočkali jsme se tak populárních Mamutů v podání Pavla Zajíce s banjem, mužného trojhlasu o Ance ležící v márnici za Jimova kytarového doprovodu, nato publikum odrovnal pohled na Pavlínu Jísovou v lidovém kroji, která s houslemi pje směs jihočeských lidových písniček (a šlo jí to bezvadně). Tonda Hlaváč zůstal u kytary, zato si přizpůsobil známý hit na jemu blízkou tematiku hospod, značek cigaret a alkoholických nápojů, a blok nezmařích přátel uzavřela Šárka Benetková se svojí písničkou

provedenou za vlastního klávesového doprovodu.

Mezitím kolenjdoucí bouřka nekolikrát ukázala osvětlovačům, že jsou vlastně zbyteční, a proto za silícího deště Nezmaři rozumně směřovali své vystoupení ke konci. Na uzavírající Růži si pozvali i svou „juniorku“ Poupata. Bylo jasné, že bez předavků neodejdou, ovšem mraky plné vody divákům postupně ubíraly energii a chvilku před jedenáctou jsme se v nově vznikajícím rybníce na zámku museli začít raději starat o sebe. A přitom to celé začalo tak pěkně...

-HH-

Fotbalový turnaj CompOn



Nejen muzikou a kulturou vůbec je člověk „Prázdninový“ živ. Také sport a pohyb patří k letní pohodě. Proto telěský pingpongový oddíl uspořádal (Dušane Novotný - díky) o víkend na hřišti u rybníka Roštejn fotbalový turnaj pojmenovaný podle hlavního sponzora CompOn Cup. Zápas se odehrávaly na „minihřišťátku“ na tábořišti u Eifelovy nálevny.

Právě z přírodních podmínek vycházela specifická pravidla turnaje - hrálo se tři na tři (s možností libovolného střídání hráčů ze soupisky), velikost branek byla přizpůsobena minirozměrům hrací plochy (byly vysoké do pasu), autové čáry byly velice pofidérní... Na jedné straně (směrem k vodě) to bylo jednoduché - lajnou byla cesta, ale naproti hřiště volně přecházelo ve svah, na kterém byl pojem hranice naprosto libovolný a úniky „podél lajny“ se tolerovaly i několik metrů od konce pískové hrací plochy. Pouze když hráč vběhl s míčem až „na tribunu“ (do sedících diváků u plotu), tak už se piskal aut. Mače to byly stejně řízné jak na nedávném EURU a i na rozhodčího se v zápalu boje hrdlalo skoro stejně, jako při „velkém“

fotbale (a to se nehrálo na „ofsajdy“... :-)). Prostě, kdo přišel a chtěl si dobře zahrát, tomu se turnaj musel líbit. Ať už si odnesl některou z cen, nebo se jen zpotil a udělal si chuť na pivko.

Turnaje se zúčastnilo čtrnáct mužstev: HBC Spring, CompOn, Roštejnek, Vavříkovi, Kostelec - Bouráci, Tygři - Telč, MCBP Zach, Zeus Team, Rebelové, FC Roma, AC Roma, Kálo, Němci, Cáhovi. Do semifinále se dostala družstva CompOn, MCBP Zach, Zeus team a Němci. Vítězem se stal „domácí“ team CompOn, který ve finále porazil Zeus team 3:1. Vítězné mužstvo hrálo ve složení: Pavel Ondrák, Jaroslav Němeček, Radek Hes, Luboš Římák.

GoGo

Zítřejší volejbalový turnájek na hřišti u tělocvičny!

co bude?

Žofka Kabelková



Žofie noci upije - takhle se třebas začne říkat po jejím nocturnu. Vsadím se, že se do Telče ukrutně těší. A víte proč? Protože to má z Jihlavy kousek. Abych to objasnil - její letošní mnohasetkilometrové pendlování mezi Zahradou a Portou bylo nad mé chápání. Z Jihlavy do Náměště na Hané, pak do Plzně, zas do Náměště a znovu do Plzně zahrát jako držitelka Porty na závěrečném večeru. Nevlastnic řidičák, je asi šťastná, že jí rodiče dělají taxislužbu.

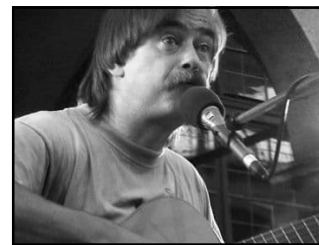
-daw-

Samson a Hop Trop

Na příkladu tří starších pánů s dvěma kytarami a basou je vidět, že největší životnost mívají kapely vzniklé z hecu.

-HH-

Slávek Janoušek



Zaparkujem? Se ví, že zaparkujem. Ne však u Imaginární hospody, ale přímo na telčském zámku. Nedávno jsem si přehrával staré Porty na novém gramofonu a tam nebyl tento písničkář Slávkem Janouškem nýbrž Janouškem Miroslavem. Hlavou se mi honí kanadský žertík, kdy ho Medvěd uvádí na hlavní scénu coby Mirdu Janouška...

-daw-

Magison

Magisoňáci jsou vandráci, jež můžete potkávat v brdských lesích a dík jejich písničkám se nad nimi rozplývá nejedna celebrita „zeleného“ žán-

ru. Jsou to ale i nadšení internetáři a píšou vlastní e-časopis FOLK-TIME (bohužel zrovna touhle dobou mají „přetřezenu kabel“, takže z naší kavárny se k nim nepodíváte).

-daw-

Terry Fox podruhé



Během včerejšího koncertu proběhl Běh Terryho Foxe zorganizovaný pouze pro Nezmary. Na trasu kolem nádvoří vystartoval pouze Zajíc, ostatní se neodvážili. Sbirka mezi návštěvníky vynesla 3.807,70 Kč. Za tyto peníze, které již byly odeslány na konto, mnohokrát děkujeme.

co bylo?

Kvokání v konviktu



Nezbytnou součástí výbavy každého redaktora je pár suchých ponožek. Protože jsem si pro ně musel dojet do redakce a tam ztratil několik minut kolektivním nadáváním na počasí, dostavil jsem do konviktu ve chvíli, kdy již probíhala performance Evy Slachové. O tom se však nedá psát, TO SE MUSÍ VIDĚT! Přeskočme tedy

patnáct minut a přesuňme se v čase do okamžiku startu sedmihlavého živlu s názvem Kvokál.

Pokud by se někdo pokoušel srovnat tohoto čerstvého vítěze Zahrady s protagonisty hlavního koncertu, zjistil by, že přes příbuznost nástrojového složení jde o zcela odlišnou folkovou filosofii. Kvokál nejsou žádné krásné barevné vokály ani aranžérská drobnokresba, nýbrž značně zemitá a výbušná zvuková hmota, která vlezle rychle pod kůži. A vy si zpíváte a podupáváte, aniž přemýšlíte o tom, že jejich pojetí je vlastně nesmírně jednoduché a přímočaré.

Vedle muziky zaujme i množství podívočných vtípků, obstarávaných především hlavním šoumenem Markem

Zavřelem. Ten se musel ujmout i role hlavního zpěváka (emotivní baryton Honzy Železného tentokrát chyběl), což bez aparatury nebylo tak snadné, ovšem diváci pochopili, že kvokální muzika je postavena na něčem jiném než na krásném a technicky dokonalém zpěvu. Ve skvělé formě se ukázali i všichni ostatní členové souboru včetně zaskakujícího Honzy Roubička. A pěvecky Kvokál v závěru posílili i samotní diváci, když se přešlo na písničky důvěrně známé. Nocturno bohužel muselo skončit nedlouho po půlnoci, jinak by tam Kvokál hrál ještě teď. Ale večer hraje na zámku a pak prý celou noc kdesi na náměstí, tak si je nenechte ujít.

- HH -